

Biblioteca Rafael Vilà i Barnils-Arbú

1351543477

CELLER REUS

biblioteca
Rafael
Vilà
Barnils
arbúcies

- POSA EN CONEIXEMENT DEL POBLE, QUE A PARTIR DE PRIMER D'ANY AQUEST ESTABLIMENT TANCARÀ EL DILLUNS.
- I QUE DES DELS DIES 23 DE DESEMBRE AL PRIMER DE FEBRER, NOMÉS OBRIRÀ DE 5 a 8 DE LA TARDA.

FONDA REUS

- AIXÍ MATEIX ES COMUNICA QUE LA FONDA RESTARÀ TANCADA PER VACANCES DEL 23 DE DESEMBRE AL 31 DE GENER.

GRÀCIES

————— MOLT BONES FESTES A TOTHOM! —————

CARNISSERIA **ROSA**

- APROFITA L'AVINENTESA PER DESITJAR A TOTHOM

————— B O N E S F E S T E S D E N A D A L —————

CARRER MAJOR, 9 - TEL 86 05 16

A R B Ú C I E S

editorial

NADAL I LA SEVA CELEBRACIÓ

Quan, després de Sant Pau, el Cristianisme va catapultar la seva expansió a escala mundial, les rutes ponentines van omplir-se de predicadors de la nova llei, de gent enarborada pel retruny heroic de la resistència. No és pas estrany, doncs, que entre el nodrit exèrcit apostolari hi arribés, barrejada, una munió d'aprofitats que hi aconseguia sovint càrrecs de primer ordre, o bé representacions sagrades de gran magnitud. No obstant, la força del predicament va convertir-se des del principi en una punxa de pressió quasi sempre irresistible, i, així que l'arribada de les milícies llampants va aconseguir els límits de l'Occident continental aleshores conegut, pot ben dir-se que la gran expansió havia aconseguit bona part de la seva fita, tota vegada que la gent va acabar acceptant una llei que els prometia un viure més dignificat.

Qui sap els anys que fa que hom va celebrar per primera vegada la festa de Nadal! Aneu a saber quin dia de quin Desembre congelat, uns pastors, uns joglars o uns místics van assajar el primer cant nadalenc en homenatge al Naixement vora l'estable!. Aneu a saber quin dia, tot cavalcant el miracle de la veu popular, el món d'aleshores va celebrar, en el misteri de la nostra matina da, la primera festa nadalenca de la història!. D'aquell principi va derivar-se'n, ben segur, el calendari litúrgic, social i vitalici: Cap d'any, Epifania, Rams, Pasqua, Pentecosta, etc. etc.

Nadal ha passat, ja, més de mil dues-centes vegades, des de que els nostres avantpassats van arribar vora el riu que separa el Montseny i la Guille-ria aspra i altiva. La Diada ens ha trobat en totes les condicions imaginables: amics i desenemics; alegres i taciturns; col.laborants i mal avinguts; lliures i sotmesos; rics i pobres; esclaus i dominadors ... El temps, dintre l'anormalitat anticristiana que fa nous rics a costa de la misèria de nous pobres, no passava en va; però els grans van aprendre el costum d'una litúrgia alegre i oberta, i els petits, el joc amable i misteriós alhora, de fer cagar el tió. Encara avui ningú no ha perdut l'esperança, tot desitjant l'arribada dels Reis de la gran diferència.

I vet aquí que ha estat vora la festa d'enguany, dintre el tumult amic dels dies encesos, que la Vila ha rebut el regal de PERXADA. Un regal amic, xop de bona fe, de nova amistat i de nova ciutadania, voleia dins la gràcia nadalenca dels nostres carrers: donem-li tots la segona benvinguda, dins la transparència que ja ens deixa endevinar l'arribada florida de l'ametller. Desitgem que li sigui fàcil el camí -aprenent de camí- de l'any nou que s'acosta.

BONES FESTES.

TOTS HI TENIM VEU:

— ARBÚCIES, 10 DESEMBRE 1.979 —

VOLGUTS AMICS:

Donat que a través de Perxada ens doneu l'oportunitat d'exposar les nostres opinions i de fer-les arribar a la gent. voldria dir quatre coses respecte l'última assemblea de l'Associació de pares d'alumnes de l'escola Dr. Carulla.

El passat dia 3 de desembre l'Associació va celebrar Assemblea general, en la que entre d'altres temes es va tractar la qüestió de l'educació física a l'escola. D'entrada em sembla que la manera de presentar-la que va tenir el portaveu de la Junta no fou la més encertada, ja que en la seva forma de dir les coses s'hi endevinava una acusada càrrega d'ironia i mala intenció per tal de ridiculitzar la postura de l'Ajuntament, més que no pas una bona predisposició a dialogar amb la gent i intentar de fer entendre el problema de fons, perquè jo crec que existeix aquest problema de fons-, abans de saber si el o la possible professor d'educació física podria dedicar-hi deu o vint hores setmanals, la direcció, de l'escola ja demanava que fossin dos els professors, un per als nens i un altre per a les nenes, o almenys així s'havia informat en una assemblea anterior. Jo em pregunto: És que l'educació física del nen o nena no pot ser feta conjuntament, almenys en les etapes primàries? Quina idea de la coeducació tenim? Em semblaria que la coeducació s'hauria de fer a tots els nivells, a la classe, en el joc..., sinó farem escola mixta però mai no arribarem a coeducar; i amb això no vull dir, fer que el nen sigui igual que la nena o aquesta igual que el nen, sinó que uns i altres siguin capaços de conviure i compartir les vivències de cada moment. Caldria també que quedés ben clar que parlàvem d'educació física, quan més aviat semblava que es parlés de competició olímpica.

I una última observació, quan algun membre de la Junta exposi qualsevol tema als altres socis, si us plau, que sigui més objectiu, i que no intenti ja d'antuvi de predisposar a la gent a favor o en contra de la qüestió que es debat.

— Ben cordialment. — UNA MARE. —

AMICS:

En el número 1 de la revista PERXADA, es diu que la Coral del Centre Parroquial actuarà els dies 8 i 9 de desembre; i que per als mateixos dies el Grup de Teatre preparava una obra.

Ni uns ni altres no han actuat. ¿Ens podríeu explicar el motiu pel qual després d'haver-ho preparat no s'hagi fet?

— Un aficionat —

CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR DE
1.000 PESSETES

GENT D'ARBÚCIES
GENT D'ASTÚCIES
CONCURS Nº 2

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

PREGUNTA Nº 1

¿Ets un bon observador de la nostra realitat arquitectònica?

PREGUNTA Nº 2

D'INTERÈS CULTURAL
HISTÒRIC I SOCIAL

PREGUNTA Nº 3

ESPORTIVA

Una mica difícil, aquest mes.
¿Saps situar a quina casa de la nostra Vila trobem aquest medalló?

A Arbúcies l'experiència d'editar una revista no és pas nova, els nostres avis ho intantaren abans de la guerra civil. ¿Recordes el nom d'alguna revista editada a Arbúcies.?

A Arbúcies, a més a més del futbol hi ha d'altres esports, com tots sabem, però ¿pots dir-nos qui és l'actual president de la Societat de Pesca.?-

-Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'oficina de "La Caixa" o a la Biblioteca d'Arbúcies - Teniu temps fins el dia: 10 de gener.-
-Entre totes les respostes correctes, "La Caixa" sortejarà el lot de llibres.
-El mes vinent publicarem la solució del CONCURS Nº 2 i el nom del guanyador.

SOLUCIO CONCURS Nº 1:

-Pregunta nº 1.- La casa correspon al carrer Major, nº 12
" nº 2.- El refrany és: "Gent d'Arbúcies, gent d'astúcies, matavalons"
Els dos bàndols eren: Tropes borbòniques (valons) i Catalanes.
" nº 3.- L'amic Borrell va ser entrenador durant els anys 1964, 1965 i 1966.

-EL GUANYADOR DEL CONCURS Nº 1, HA RESULTAT SER L'ANDREU BORRELL CAMPS.

Una mica d'humor

noticia molla: una nena s'ofega
amb les seves pròpies llàgrimes
veient "LA CASA DE LA PRADERA"

l nostre ahir

LA FESTA DELS RODERS

D'entre les "germandats" obreres que hi havia a Arbúcies a la primera desena del segle, excel·lia la dels rodors. Eren els més revolucionaris i els més inquietos d'entre tots els bosquerols; aquells qui lluitaven cada any amb els propietaris abans de començar la nova campanya, a fi d'exigir millores econòmiques tot cridant a llur manera tosca i barroera. Tenien fama de ser els pioners de la rudimentària millora social, i els homes de les altres "germandats" se'ls miraven, és clar, amb una mica de respecte.

No és estrany, doncs, que llur festa, que s'esqueia precisament el dia primer de Maig, fos esperada com un gran esdeveniment carregat d'electricitat redemptora: a més de les dues cobles locals, en venia una de fora, escollida sempre entre les millors, i així, a base de sardanes, s'amenitzava la festa.

Al matí es feia la passada on anaven tots, tibats, importants i cerimoniosos, com si portessin a terme una tasca transcendental. El tomb finia a l'església on se celebrava l'ofici de ritual; a la sortida, la cobla de fora tocava dues sardanes que eren escoltades en un silenci quasi religiós; després de dinar, (el vermut encara no es coneixia) concert de sardanes al cafè més important. I, al caient de la tarda, el gran esdeveniment a la Plaça, on acudia tothom i on les tres cobles sostenien una competència quasi deportiva: a cada sardana, l'ardor anava en augment i, entre l'entusiasme i el beure, la cosa assolia un punt crític alarmant. En el fons, tot era una mica faceciós, sobretot la sardana final, tocada en conjunt i cantada per tothom com si fos un himne, la lletra de la qual satiritzava els propietaris enemics i es mofava del fallit intent d'aquell Sindicat dels rics, per a suplir amb maquinària la feina dels rodors. Deia:

- Molt aviat - el Sindicat - tindrà la maquinària,
doncs ara diu - que l'estan fent - uns que són d'Alemanya.

I afegia:

- Quan l'engegaran - darà gust de veure:
amb un girar d'ulls - haurà fet la feina
i funcionarà - amb molta economia:
anirà amb vi calent - en lloc de benzina ...!

I, després de certs impropis barroers dirigits als membres de la gent rica, es desinflava l'aldarull, entre rialles i crits i, principalment, amb una pudor de vi que esgarrifava.

Inconscientment, però, entre tots deixaven una torxa encesa en lloança de la Sardana Social.

R. VILÀ i BARNILS

CANÇÓ DE NADAL

Canteu, àngels de Déu,
que a la Terra canten els homes.

En aquesta nit de llum
amb tritlleig de festa santa,
s'escampà la Bona Nova
que els àngels portaren del Cel.

Un NEN, fill de Maria,
desféu tots els temors
dels camins plens de tenebres
que no conduïen enlloc.

S'ha esvaït l'orfenesa humana
i la llibertat ha esdevingut pau
i la pau s'ha fet amor.

El Cel ha baixat a la Terra.

Canteu, celestials estols,
que a la Terra canten els homes,
els homes que estima el Senyor.

JOAQUIM HORTA FERRER

(Musicada a quatre veus pel Mestre

Joaquim Riumalló)

THE SERVES'S

NEW COMPANY

" IN MEMORIAM "

Buscant com titular aquesta columna
he trobat deficultats per escriure SERVES

-o és SERBES, o potser SERBAS, i per què no
SERVAS-, doncs resulta que si bé hi ha per-
sones que n'han sentit a parlar molt, nin-
gú no ho ha vist mai escrit; i és que en
SERVES i la seva COMPANYIA són tradició.

"In Memoriam" d'en Quel de Can Nanè
-SERVES, cap i casal- i de la seva inefa-
ble COMPANYIA- pelegrins dels santuaris
de Cal Peroler, de Can Tuta o de Can Samo-
ra- trencó ací una llança fent-los símbol
del fer popular arbucienc:acamperolat, di-
vertit, despreocupat, sociable, noctàmbul,
amic de rebombori però no de les fonts....

Ací es voldrà fer un senzill, familiar,
simpàtic i amable esbós de vilatans i va-
gesos que tinguem aquelles qualitats. No
m'he equivocat, he dit qualitats!

L'EQUIP DE
PERXADA
US DESITJA
BONES FESTES!

I N F O R M E

En el dictamen emès per L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, a petició de la Diputació de Girona, sobre les concessions mineres per a la investigació de minerals uranífers a Girona i Catalunya, s'arriba a les següents CONCLUSIONS:

1er, Els límits de la concessió demostren la gravetat de la situació, el 20% de la província de Girona i en total més del 10% de Catalunya queden amenaçades d'expropiació i devastament, ja que per la constant i artificial elevació de l'urani des del 1974 junt amb les tecnologies emprades, poden fer explotables jaciments amb mineral de baixa llei.

2on. El govern de Catalunya queda indefens davant de greus intervencions en el seu territori.

3er. Bé que les prospeccions no originen radioactivitat apreciable, l'explotació pot representar un evident perill sanitari. Efectes radioactius de l'urani, radó, tori i d'altres elements que apareixen en els residus sòlids i líquids.

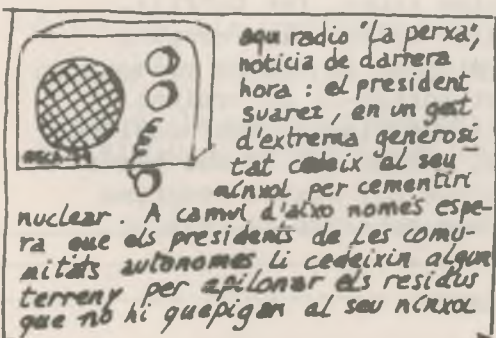
4at. Pel que fa al sòl, vegetació i paisatge, Catalunya no podria suportar un devastament com el que suposaria l'explotació.

Per tant els sotasignats aprecien desfavorablement la concessió efectuada i estimen que cal utilitzar tots els mitjans legals per oposar-se ja des d'ara a qualsevol proposta d'explotació.

Finalment reiteren la conveniència de revisar la vigent llei de mines.

El dictament (26 folis) és datat el 8 - 11 - 79 i signat pels Drs. E: Ca-

sassas (químic), O. de Bolòs (biòleg), R. Folch (biòleg), O. Riba (geòleg) i M. Ribas Piera (arquitecte), respectivament president, secretari i membres agregats de la secció de ciències de l'Institut d'Estudis Catalans.

TOT XERRANT

TOT XERRANT AMB...EN MON MILDA (RAMON FERRER I MONTPLET)

Avui ens adrecem a un simpàtic personatge que ha participat en totes les revistes fetes a Arbúcies i que ara el recuperem per a "PERXADA".

Quina mena d'aportació hi fèieu vós a les revistes?

SI MIRA, VET AQUÍ. LLAVORS TENIA CURA DE TOT. DURANT ELS SIS ANYS D'"EL BAIX MONTSENY" HI VAIG FER UNA MICA DE TOT.

I del "Micalet", què ens en dieu?

AH, "EL MICALET". EM VAM FER UNS QUANTS NÚMEROS. ERA UN SUPLEMENT DE CAIRE HUMORÍSTIC. VA ÉSSER UN DARRER INTENT PER VEURE SI ACONSEGUÍEM SORTIR DE LA MA LA TEMPORADA QUE PASSAVEN LES REVISTES ARBUCIENQUES. EL FÈIEM EN RAFAEL VILA I JO, EN UNA PETITA IMPREMTA QUE TENIA A CASA SEVA. ERA SENZILLET, SENSE CAP IL·LUSTRACIÓ... AIXÍ QUE AVIAT ESTAVA FET!.

En quin gènere escriviu més a gust?

TOT M'AGRADA... HUMOR I POESIA. SEMPRE FAIG EL QUE CONVÉ.

Amb quina intenció feu els vostres poemes?

QUE ET DIRE JO!. DE QUE AGRADIN; SENZILLAMENT PER FER PAS-SAR UNA BONA ESTONA A QUI ELS LLEIGEIX.

Hi ha ironia? NO, NO DE CAP MANERA.

Vós éreu sabater. Us agradava aquest ofici?

PSS!. UN O ALTRE S'HA DE FER. DESPRÉS, COM QUE VAIG VEURE QUE NO ERA MASSA SEGUR, TAMBÉ FEIA DE TAPISSER A "CA L'AYATS".

Adobar sabates i escriure poemes; dues coses ben dife-rents. Com les conectàveu?

COM EM SEMBLAVA; MENTRE ES FA L'UNA ES PENSA EN L'ALTRA.

Us heu sentit alguna vegada identificat amb algun perso-natge de la vostra obra?

HOME! QUAN ESTÀS ESCRIVINT SEMBLA QUE ELS VEUS; ET SENTIS UN ALTRE.

I la "Penya Lluscos", com va néixer?

VA NÉIXER L'ANY 31; LA FORMÀVEM UNA COLLA DE XICOTS QUE ENS REUNÍEM AL "CASSINO". EL NOM VE DE QUE N'HI HAVIA UN QUE ERA UNA MICA "LLUSCO". AMB LA MÚSICA D'UN PAS DOBLE VAM FER L'HIMNE DE LA "PENYA"

" Som els Lluscos, som la Penya
més castissa que existeix,
per alegres i fer gresca
tot Arbúcies ja ens coneix
Els Lluscos portem per nom,
però ningú no negarà pas
que malgrat de dir-nos Lluscos
hi veiem més lluny del nas

Volem riure, fer barrila,
volem ball, volem cançons
i alegrar la nostra vila
tot portan-li diversions
Els que vinguin amb nosaltres
mai sabran què és mal-humor
perquè del nostre Programa
n'hem esborrat la tristor.

.....

I fins i tot teníem "El Catecisme Lluscal"

amb...

Quines obres vostres han estat representades?

ALGUNS SAINETS: "GOMES D'ELÀSTICS", "EL BARRET DEL MORT", "DONYA REMEDIOS", "L'ES TIU LULU". I DE SARSUELES: "TOT AL REVÉS".

I vós, hi participàveu?

SÍ, JO SOLIA FER D'APUNTADOR, I SI DEIEN ALGUN DISBARAT ELS HO ARREGLAVA DE BAIX ESTANT. SE'N FAN MOLTS DE DISBARATS... JA HO CREC QUE SÍ!

Les vostres obres han estat acceptades pel poble?

SÍ QUE AGRADAVEN, PERÒ DESPRÉS QUEDAVEN AL CALAIX, I JA ESTÀ!. S'HI FEIEN UN TIP DE RIURE, I AU, TOTHOM CONTENT!.

Quina és la pinzellada més remarcable del vostre tarannà?

QUE HI DIRE JO!. NO N'HI HA PAS CAP QUE SOBRESURTI; TOTES SI FA NO FA!.

Què és el que us agrada més fer?

ANAR A PASSEJAR; M'AGRADA ESTAR SOL. EM PASSA QUE QUAN VAIG AMB ALTRES, M'HI TROBO UN XIC INCÒMDE PERQUÈ ELLS PARLEN DE TEMES QUE A MI NO EM DIUEN GAIRE RES.

De quan neix la vostra afició a escriure?

ALS SET ANYS JA VAIG FER UNA COMÈDIA (SEMPRE HO DUIA AL CAP), I EN SORTIR "EL BAIX MONTSENY" HI VAIG AGAFAR MÉS AFICIÓ.

Col.laboràveu en altres revistes que es feien en aquells temps? MA I TANT!. ABANS DE LA GUERRA ELS POBLES TENIEN LES SEVES PRÒPIES REVISTES, D'ÀMBIT LOCAL I FEIEN INTERCANVIS. HI ENVIÀVES MATERIAL I SI ELS AGRADAVA T'HO PUBLICAVEN. VAIG COL.LABORAR EN "LA VEU DE FIGUERES", "LA MATINADA" DE PALAMÓS, "LA PUNTA" DE SITGES. "EL BISBALENC", "LA GRALLA" "EL CALENDARI DEL PATUFET"... ARRAN DE LA GUERRA, PERÒ, ES VAN PERDRE PERQUÈ FINS I TOT HAVIES DE RESPIRAR EN CASTELLÀ...

Teniu facilitat d'escriure les vostres obres?

ESCRIURE NO EM COSTA GENS; EL BOLÍGRAF JA HO FA TOT SOL. ÉS COM L'AIGUA D'UNA FONT; TAL COM RAJA; SI AL PRIMER COP NO SALTA.... FOTUDA!. SI HA D'ÉSER MASSA PENSAT I RUMIAT POTS COMPTAR QUE ANIRÀ MALAMENT.

Seguiu les regles de l'estructura mètrica o sou un poeta lliure?

AL MATEIX ESCRIURE JA HO VEUS COM VA. SI SOBRA ALGUNA COSA, EN LLEGIR-LA T'HI ENTREBANQUES.

Quins són els vostres autors preferits?

GAIREBÉ NO LLEIGEIXO GENS. MENTRE ESTIGUI BÉ, TOT M'AGRADA.

Quina és la qualitat que més estimeu en la persona?

QUE SIGUIN FRANQUES I COM HAN D'ÉSSER. QUÈ MÉS HI PUC DIR JO!.

GLÒRIA FONT

CARME COLL

MAITE GISBERT

cultura, *cultureta,* **culturassa**

BIBLIOTECA POPULAR C.P.V.A.

Dins l'àmbit cultural de la BIBLIOTECA POPULAR C.P.V.A. i continuant amb els actes culturals del "Trimestre del nen", cal esmentar la celebració de la conferència: "Els drets del nen", a càrrec de RAMON PLANDIURA - advocat del Col. legi de Llicenciats de Barcelona-, divendres, dia 9 de Novembre. Malgrat que aquesta conferència era bàsica en el conjunt d'actes culturals del Trimestre del Nen, la concurrència fou escassa. També han tingut lloc, amb molt d'èxit, les tres sessions del curset d'iniciació al cinema. La primera sessió (10 de Novembre), versà sobre el CINEMA CÒMIC, amb la projecció de la pel.lícula: "Las siete ocasiones" de Buster KEATON i explicació de com es fa el cinema. La segona sessió (17 de Novembre), va estar dedicada als CONTES AMB DIBUIXOS. Hom va poder veure la pel.lícula de dibuixos animats: "Las doce pruebas de Asterix", amb guió i direcció de René GOSCINNY i dibuixos d'Alberto UDERZO. Com a cloenda de les tres sessions, dissabte, dia 24 de Novembre, es projectà la pel.lícu la: "L'invent diabòlic", adaptació de Karel ZEMAN de la novel.la de Juli VER-NE: "De cara a la bandera" i doblada en català per Albert JANE.

"NADAL TORNA, SEMPRE TORNA....", tal com deia el poeta. Les Fes-tes Nadalenques tenen l'honor, ben merescut, de ser les úniques, o unes de les úniques que es celebren arreu del món. Tothom les commemora d'alguna manera: la llar s'engalana, es fa l'arbre o el pessebre, es canten nades.... Si busqueu alguna frase per a felicitar els familiars o amics; si voleu conèixer l'origen del pessebre, un poema o una obra per a escenificar els pastorets... passeu per la Biblioteca; tenim llibres que us poden ésser d'utilitat.

TEATRE

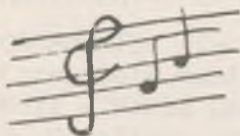
Com cada any per Nadal, Cap d'Any i Reis, tindrà lloc, al local del Centre, la representació dels tradicionals "PASTORETS".

Ja ha començat el Curset de Català, a l'Institut, a càrrec de la Núria Tort. Consta de dos cursos: elemental, de dos quarts de nou a dos quarts de deu i el mitjà de dos quarts de deu a dos quarts d'onze de la nit.

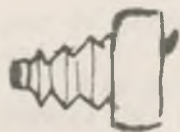
MILES FORMAN pot ser un bon director de pel.lícules com és ara "Algú voló sobre el nido del cuco", però no ho és de musicals. Forman supedita el film als números musicals, que hi són totalment desaprofitats (exceptuant l'escena en la que Berger -Treat Williams - balla i canta sobre la taula). El film és més o menys interessant fins que Claude -Joon Savage- s'allista a l'exèrcit. Aquí es perd el ritme de la pel.lícula. Forman torna a recuperar-lo al final, quan Claude i Berger inverteixen les seves personalitats. Hair ha tingut èxit gràcies al públic juvenil. Un públic que es deixa guanyar fàcilment quan li parlen de l'amor lliure, dels hippies, de l'antibelicisme. Superficialitat pura

---

BERNA.

La Mutualitat Comarcal de Previsió Social "Montserrat-Benèfic", d'Arbúcies, mantenint la seva línia de millorar els serveis que es consideren més necessaris, ens informa que a partir d'aquest mes de desembre, ha posat en funcionament un nou equip del Servei d'Odontologia (Dentista).- Aquest equip està dotat dels mitjans tècnics adequats per a fer extraccions, RX dental, tapar queixals, etc.- El servei és a disposició de tothom, tots els dissabtes a partir de les 10 del Matí, a l'hospital.

hostal Torres

*A Arbúcies
hi trobareu la
Fonda Torres,
una mena
d'Hostal amb
aquella cuina
sanitosa i aquell
tracte franc típic
de casa nostra*

*Santiago
Rasiñol*

calefacció
central
restaurant
snack-bar
piscina
terrassa-jardi
pista de ball

camprodon, 14
telèfon 86 00 42

ARBÚCIES
jardí del montseny
(girona)

autopista
hostalric
a 15 kms.

Gràfiques

TREMA

Carrer de l'Estenedor, 48 - Telefons 86 05 08 - 86 05 12 - ARBÚCIES

**us desitja Felices
festes de Nadal
!Bon Any Nou!**

DADES DEMOGRÀFIQUES (Per J.H.F.)

Novembre de 1979

NAIXEMENTS: 1- Jordi Páez Pagès

CASAMENTS: 3- Josep Recasens Roca - Mª Carme Solà Rabionet. Eugeni Zaragoza Ruíz - Maria Carbonell Masó. Miquel Verdú González - Maria Agnès Serras Vilá.

DEFUNCIONS: 6- Magdalè López Pelado. Dolors Padró Geronima. Pere Soler Massaguer. Serafina Vilabré Magèstic. Joan Carós Payarols. Joan Costa Comas.

CENT ANYS ENRERA, el Novembre de 1879, es van registrar en el nostre Municipi: 10 naixements, 2 matrimonis i 11 defuncions. (Set d'aquestes morts eren infants, de 8 anys, 5 anys, 3 anys, 2 anys, 15 mesos, 12 mesos i 9 mesos).

NAIXEMENT

Ara i ací neix "El plaer del Ple". Ara i ací neix un comentari que vol ésser obiectiu, oportú i irònic d'això que té lloc una vegada al mes a la nostra Casa de la Vila: EL PLE.

Ací es parlarà amb idèntic ànim dels "Siete Magníficos", de l'OPUSIció i de la tercera via. Ací farem cas omís de la dreta, de U C Dentre o de l'esquerra. Hom només s'interessa, des d'ací, d'ARBUCIES.

El conseller o grup municipals que treballi per al poble serà enlaira, però aquell botifler que no faci, o no faci més que política promunicipal, s'intentarà buscar-li el ridícul.

Apa doncs, consellers en cap, en cos i en... Anem per feina, poseu a treballar el nostre vot i centrem-nos que l'Ajuntament som tu! Recordeu que teniu en Dàmocles i la seva espasa damunt del cap de la vostra poltrona i a la més petita es pot trencar el fil i... Ara doncs, mediteu i feu.

Tanmateix, aquesta columna fos émula del Salteri del Rei David.

ZUM-ZUM

LA PENYA BARCELONISTA D'ARBÚCIES COMMEMORA EL TRIOMF DE LA RECOPA

El propassat dissabte, 17 de novembre, la Penya Barcelonista commemorava el triomf de la Recopa a Basilea, en una Fonda de la nostra localitat.

Com és tradicional en aquests festeigs, va consistir en un esplèndid sopar de germanor entre els socis i familiars en nombre d'un centenar de comensals.

Els acompanyaren en el mateix, el que ostentava aleshores la vice-presidència del Barça, Sr. Joan Casals en representació de la directiva i del jugador en actiu Albadalejo, portant amb ells el valuós trofeu conquerit deportivament en aquella memorable Final.

Acabat el sopar, va dirigir unes quantes paraules el president de la Penya local, Sr. Josep M. Iglesias agraint la presència de tan destacades persones; fou contestat efusivament pel Sr. Casals. Després de repartir emblemes i banderetes del Barça, es féu un col.loqui en el que tots els socis pogueren preguntar i interessar-se per les diferents activitats i esdeveniments del Barça.

Per finalitzar tan simpàtic acte es projectà la pel.lícula de la Final i l'esmentat jugador obsequià a la Penya amb una artística reproducció en miniatura del Fanal de Canaletes, que fou admirat i celebrat per tothom.

MARXA POPULAR

Dins dels actes de la JORNADA ESPORTIVA, estava programat pel diumenge dia 2 una marxa popular, però no sols per als més petits sinó també per als més grans, sens límit d'edat.

La concentració estava prevista a 3/4 de 10 del matí al camp de futbol. A les 10, ja tothom concentrat, es donà la sortida, amb el següent recorregut:

CAMP DE FUTBOL-MAGNES-CARRETERA LA PLANA-CASTELL-LA CORBADORA-CAN SITRA-PUJALS i arribada al camp de futbol.

Cal dir que la participació va ésser bona però s'esperava més.

El recorregut s'efectuà en una hora i quart, temps realment bo, si mirem que molts dels participants no estaven acostumats a practicar un recorregut tan llarg.

JOAN SERRAT

JAUME IGLESIAS FERRER

PRESIDENT DE LA SOCIETAT DE CAÇADORS

Per parlar amb tota autoritat d'un esport tan antic com és la caça hem pensat posar-nos en contacte amb l'amic Jaume, que amb tan encert presideix la Societat de Caçadors d'Arbúcies.

Amb tota l'amabilitat que li és característica, m'assabenta de les diferents activitats que desenrotlla aquesta Societat.

Ens conta que, cara a la perspectiva de la caça local, s'han vist obligats a repoblar les perdius roges, prohibint caçar-les momentaniament per no extingir l'espècie, ja que perdríem les que són característiques del nostre país.

Entre les diferents aficions locals, n'hi ha que prefereixen la caça major, o sigui la del senglar, i afegeix que les zones més adients on fa vida aquest animal, són les del Regàs i les del Crous.

Sabent que l'amic Jaume és un acèrrim aficionat a dita cacera, li pregunto: N'has mort molts durant els anys que et dediques a aquest esport? Fa de contesta mig rient: Només vint-i-tres.

També diu que per als caçadors que no volen allunyar-se massa del poble, els és propícia la caça del tudó, encara que enguany aquestes espècies s'han apartat dels voltants d'Arbúcies, refugiant-se a les fagedes de Santa Fe on hi troben l'aliment preferit com és la grana del faig. A més, pels voltants de la vila es poden caçar conills i altres variades peces.

Actualment formen part de la Societat, uns cinc-cents socis i em plau manifestar el meu agraïment a tots, ja que en els quatre anys consecutius que la presideixo, no m'han posat mai cap obstacle ni problema de cap mena.

No tenint prou espai per detallar diferents coses interessants ens acomiadem d'en Jaume, agraint-li l'atenció que ha tingut de cara al nostre periòdic i amb la promesa que en una altra ocasió farem una xerrada referent a alguna anècdota de la caça del senglar, ja que havent-ne mort tants, alguna historieta tindrà per contar-nos i que estem convençuts que plaurà als nostres lectors, aficionats a la cacera.

JOSEP GUARDIA

JORNADA ESPORTIVA

El passat dia 1 de desembre se celebrà a la nostra vila la JORNADA ESPORTIVA, dedicada essencialment al nen.

Un grup de nois i noies, amb la col.laboració de l'Ajuntament foren els encarregats de que tot el que estava programat arribés a bon terme.

Va ser un matí molt mogut perquè hi havia moltes proves per fer i la participació de la mainada va ser abundant.

Ens vàrem trobar tots el Camp de futbol per a distribuir la feina i mentre tocaven les 9 anaven arribant els participants.

Les proves eren de tota mena: Salt d'alçada, Salt de llargada, llançament de pes, triple salt. 100, 200 i 400 metres, cursa de bicicletes, marathón... Tot això estava programat per a nens i nenes de segon fins a vuitè de bàsica.

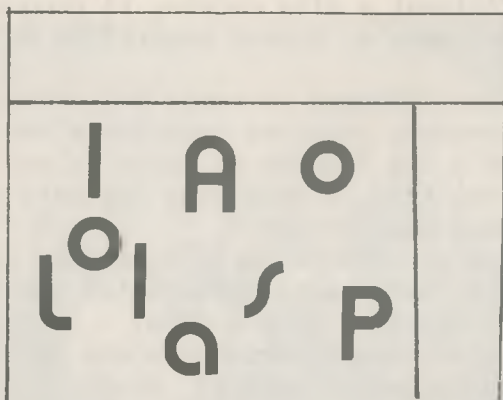
Finalment es varen repartir les medalles al primer, segon i tercer classificats en cada prova.

A la tarda ens vàrem tornar a trobar amb la mainada per fer els jocs de cucanva amb carreres de sacs, trencar olles....

En resum, dia complet i la mainada va poder deixar una mica a part els llibres i la televisió, participant i col.laborant en aquest Trimestre del NEN.

ENTRETENIMENTS

RESPOSTES PROPER NUMERO

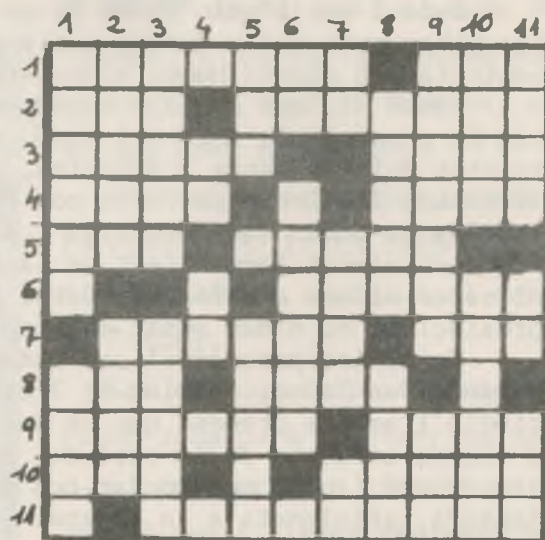
Un racó molt petit al costat de la riera on els avis prenen el sol.

Sabries trobar les vocals que falten?

V_l m_s b_n f_m_q b_n c_r_.

Q_ p_r N_d_l r_s n_ _str_n_, p_c v_l

CRUCIGRAM per TEMAI

Horitzontals:

1) Nom d'un col·legi local. Que té amor a una persona o cosa. 2) Nom de planta que es menja en amanida. Antiga casa del poble d'Arbúcies. (al revés) 3) Regles establertes per al manteniment de la societat. Terme infantil per a designar la germana gran. 4) Nom d'un carrer d'Arbúcies. Lletra. Territori d'una nació, d'un poble (al revés) 5) Repetició d'un so produïda per la reflexió de les ones sonores. Coordinadora d'Ajuntaments per la Moratòria Nuclear. 6) Lletra. Consonant. Carrer d'Arbúcies. 7) Efecte de la llum que fa visibles els objectes. Cap cosa. 8) Soldat de cavalleria lleugera armat de llança en l'exèrcit alemany (al revés). Nom comú a un gran nombre de substàncies untuoses, combustibles (en plural). Lletra. 9) Nom d'un dels gegants del poble. Incisió profunda (al revés) 10) Ocell d'un l'5 d'alçada i uns 50 Kgs. de pes que habita a Tasmània i Austràlia. Lletra. Vas de metall ordinàriament de forma hemisfèrica, per anar al foc. 11) Lletra. Nom d'una font d'Arbúcies.

VERTICALS

1) Cognom del representant del PSUC que participà en la taula rodona "I després de l'Estatut... qué?", feta a Arbúcies. Extrem superior, cim, punta d'alguna cosa. 2) Nom de la Festa de la Capella. Nom de la revista arbucienca que va ésser portaveu de la Primavera Jove-75. 3) Petit corrent natural d'aigua. El cor d'una cabeça (al revés) 4) Lletra. Conjunció. Part terminal del braç. 5) Fatigat, cansat. Festa de Joanet. 6) Lletra repetida. Nom del diputat d'E.R.C. que va participar en la taula rodona de l'Estatut. Consonant. 7) Contracció. Petanyent al mar. Els mitjans de subsistència d'algú. 8) Pronom (al revés). Essers sobrehumans. 9) Fer (algú) veï d'un poble. Ventet suau, temps suau i tranquil (al revés). 10) Planta de tronc curt que treu branques prop de terra. Qualitat de negre. 11) Satisfà a algú al·lo que li deu (al revés). El qui excel·leix en un esport. Que és d'una alçada considerable, superior a la normal.

CARNISSERIA

ARIMANY

UNA MENJA FINA:

CONILL, POLLASTRE I GALLINA

UN PLAT EXQUISIT:

VEDELLA, XAI I CABRIT

BONES FESTES:

CAMPRODON, 4 - TELÈFON 86 00 48

FELIÇ ANY NOU:

ARBÚCIES

Electrodomèstics COLL

*Desitja a Tothom
Bones Festes!*

Som part de la Cultura Catalana

El 1904, any del naixement de "la Caixa", Prat de la Riba, un dels seus fundadors, publicà la seva obra «La Nacionalitat Catalana».

Anys més tard, Pompeu Fabra, conseller de "la Caixa", donava a conèixer el seu «Diccionari General de la Llengua Catalana».

Avui, les aportacions de "la Caixa" assoleixen un extens camp que va des de la Literatura al Teatre, passant per la Pintura, la Música, la Fotografia, etc.

Amb legítim orgull podem dir que cap mena d'expressió cultural del poble català ens és aliena. Perquè som part d'aquesta mateixa cultura. La catalana. La nostra.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"